

**«Са шчырым зычэннем светлага шчыравання
ў імя Духа, Жыцця і Айчыны-Беларусі...»**

Гэтыя словы Ніна Мацяш пакінула як запавет землякам-белаазёрцам, усім сябрам кнігі і прыхільнікам яе творчасці. Гучыць гэтае зычэнне як яе пажаданне для ўсіх беларусаў, гэтаксама як і для кожнага асабіста.

Шчыра радавалася яна выхаду кожнай сваёй кнігі. Не надта просты быў шлях паэткі ад першай кнігі да кожнай наступнай, не проста складваўся і лёс створаных ёю і падрыхтаваных да друку рукапісаў.

Калі ж трымала ў руках плён сваёй творчасці, хацела падзяліцца сваёй радасцю з блізкімі людзьмі, з сябрамі, з чытачамі. І кожная новая кніга Ніны Мацяш была паказчыкам яе духоўнага росту, знакам развіцця яе таленту, яе творчых магчымасцей. Гэта былі кнігі як яе ўласнай паэзіі, так і кнігі перакладаў твораў сусветнай паэзіі і прозы. Любіла дарыць кнігі, купляла іх, бо аўтарскіх экзэмпляраў не хапала для таго, каб падарыць сябрам у Беларусі, а яшчэ і ў замежжы. Пакінула ўсім, хто меў шчасце з ёю сябраваць, сваё шчырае слова-зычэнне на кнізе ў дарунак. Пакінула і тым, хто быў улюбёны ў яе паэтычнае слова і прыходзіў узяць у яе аўтограф. Іх вялікае мноства, гэтых яе шчырых, дарагіх, мудрых зычэнняў на кнігах.

Паказчыкам яе высокага клопату пра будучыню беларусаў, свае Радзімы з'яўляюцца яе словы-зычэнні, пакінутыя ў дарунак чытачам бібліятэк. З аўтографа на кнізе «Душою з небам гаварыць» для чытачоў і чытачак Белаазёрскай дзіцячай бібліятэкі гучыць яе шчырае пажаданне ўсім: «Здароўя, радасці, любові да зямлі, дзяржавы беларускай».

Аўтографы на кнігах перакладаў — гэта выява імкнення перакладчыцы далучыць беларускага чытача да культуры іншых еўрапейскіх народаў, выява яе жадання не толькі пазнаёміць з творчасцю сусветна вядомых аўтараў праз беларускую мову, але і адкрыць шлях да ўзгадавання культуры душы. Паказальны аўтограф пакінула на кнізе перакладаў твораў Антуана дэ Сент-Экзюперы: «Убірайце ў душы свае ўвесь свет, але перадусім любіце родную Беларусь». Дарагімі былі для Ніны Мацяш кнігі перакладаў выбраных твораў еўрапейскай паэзіі «Перабіраю самацветы», а таксама лірыкі

Плеяды «Багаславі сустрэчу мне». Як пажаданне кожнаму ўжо ў новай прасторы і часе гучыць зычэнне, пакінутае Нінай Мацяш на кнізе «Багаславі сустрэчу мне»: «Няхай святло культуры поўніць душы вашы і ўшляхетнівае вашыя дзеі».

Наперадзе — адкрыццё шматлікіх дарагіх зычэнняў Ніны Мацяш, што захоўваюцца ў разнастайных прыватных архівах, дзяржаўных бібліятэках, музеях. Яе слова — гэта падтрымка чалавеку, гэта і прыгожы штрых да творчай душы Ніны Мацяш.

Марыя Новік